

SAMI USTEB.

No. 9.

September manost 1901

3ad jakkodak.

Gost rakisvuotta læ, dobbe
læ Ibmel.

(Lasse oudeb nummari).

„Son læ olbmu lakasas, gutte dagai vieso ja roggai eiegnalassi ja bijai vuodo bavte ala; mutto go tacedulvve saddai, de euci ravdnje dam vieso njæigga, ige vægjam dam likkatet; dastgo dat læi vuododuvvum bavte ala.

Mutto gutte gulla ja i daga dam mielde, læ olbmu lakasas, gutte dagai vieso ædnam ala alma vuododusataga; ja ravdnje euci dam njæigga, ja dat gæai dallanaga, ja dam vieso gæeam saddai stuoresen.“

Avdieie logai daid sanid, ja su vaibmo devddujuvvui sagga stuora iloin. Son valdi brillaid ja bijai daid girje sisa, tokkani bævde gurri ja eiegnalis jurddagi vuollai saddai. Son bijai jecas dagoid dai saniguim balddalagai ja celki aldsesis:

„Lægo mu viesso vuododuvvum bavte ala? Buorre læ, go bavte alde orro. Gæppad læ vaibmo, go mi læp okto ja læp dakkam buok, maid Ibmel læ goeom min dakkat; mutto mi jorralep ruoktot suddoi, go mi jorggalep jurddagidamek Ibmelest erit. Mon aigom bissot, nuftgo mon læm alggam. Dat læ sagga buorre. Væket muo, Hærra!“

Son aigoi nokkat, mutto lossad læi sudnji ærranet girjest. Ja son logai ain 7id kapittal. Son logai oaivamuza ja læska barne birra; son logai Jesusa vastadusa Johannesas mattajegjidi. Son gavnai daid sanid, mak muittalek, atte Hærra borai dam rigges Farisealaza viesost. Son logai, atte dat suddolas nisson vuodadi su julgid ja

laktadi daid gadnjalidesguim, ja moft Hærra add. sudnji su suddoid andagassi.

„Ja son jorgeti nisson guvllui ja celki Simoni: Oainakgo don dam nissona? Mon bottim du vieso sisa; ik don addam munji eace mu julgidi, mutto son laktadi mu julgid gadnjalidesguim ja sikkoi daid su vuovtaidesguim.

Ik don addam munji cumma, mutto son i hæittam cummastallamest mu julgid, dam rajest go son sisa boði.

Ik don vuoidadam mu oaive oljoin; mutto son vuodadi mu julgid vuoiddasin.“

Son logai dam værsa:

„Ik don addam munji eace mu julgidi;

ik don addam munji cumma;

ik don vuoidadam mu oaive oljoin.“

Ja Avdieie bijai fastain brillaid girje sisa ja saddai jurddagi vuollai.

„Vissa son læi aito nuftgo mon, dat Farisealas. Mønge læm adnam fuola dušse jecam oudast. Go must fal læi tægja ja liegga viesso, de im mon gæeam guose bærrai, imge adnam fuola su oudast. Mutto gi læi dalle guosse?

Hærra jes!

Jos son lifei fidnam mu lutte, lifeimgo dakkam sæmma lakai?“

Ja Avdieie bijai oaives gieðtaides ala ja oaððai.

„Martin!“ savkkali jiedna su bælje sisa.

Martin helkkiti.

„Gi læ?“

Son gæai uvsa guvllui; mutto i oktage læm oaïdnemest.

Son oaððai fastain.

Fakkistaga son gulai eielggaset daid sanid: „Martin! Gula, Martin! Gæea visut balgga ala

itten. Mon aigom du guossai vuolget.“ Avdieie goccai ja likkai bajas. Son i diettam ješ, læigo niekko.

Bæive dastmanŋel son likkai bajas iðædedest, rokkadalai lbmeli, bijai dola ommani ja liggi mal-lasa ja barggagoði.

Bargadedin son jurdaši dam ala, mi læi sudnji dpatuvvam mannam bæive. I diettam, maid son galgasi gaddet.

„Daggarazak dpatuvvek“, celki son aldse-sis. Martin bisoi barggamest ja gæccamest glase çaða, ja go muttom mæddel manai daggar gab-magi siste, maid son i dovdam, de son gobmerdi oudas guvllui oaidnem varas muoðoidge.

Okta boares soaldat mæddel manai.

Su namma læi Stepanië, son oroi muttom giefmanne lutte, gutte læi arkalmastam su bagjeli.

Dat boares soldat algi goaivvot muottagid erit. Avdieie gæcai su ala, mutto algi farga fast-ain barggat.

„Vissa jalla læ, atte men dam lakai gæcam“, celki Avdieie ja boagosti ječas . . . „Dat læ Stepanië, gutte eritgoaivvo muottagid, ja mon gaddam, atte Kristus boaðaši mu lusa. Boares jallas Martin, oaivek dust jorrek.“

Mutto farga son gæcai fastain glase çaða; Stepanië læi vuoinastamen ja bargai bivvat.

„Boares rieppo læ“, celki Avdieie aldse-sis. „Son i væje goaivvot. Daidam addet sudnji tæja.“

Son likkai bajas ja goalkoti glase.

Stepanië lakkani.

Martin sevi.

„Boađe deiki, vissa don goalok.“

„Hærra bestus min, dat læ visses ja duotta.

Buolaš aito borra.“

Vuoras boði sisa, ja sikkoi visut muottagid julgides alde erit, go son balai latte duolvvadæ-mest.

„Ale vaived ječad; galle mon basam, i dat daga maidege. Boađe, cökkan, da læ tægja“, celki Avdieie.

Son devdi 2 gumma ja addi sudnji.

Stepanië jugai, jorgoi gumma ja bijai sok-

karbitta bajeld ja giti sagga; mutto oaidnemest læi, atte son galle mielastes datoi æmbo.

„Valde fal æmbo“, celki Martin ja devdi fastain gummaid.

Avdieie gæcai oppeti glase çaða.

„Vuordakgo guðege?“ jærrali su guosse.

„Vuordamgo mon guðege? Hæppad læ dam dovdastet. Im mon dieđe, lægo riehta; mutto sadne læ, mi læ boattam mu vaimo sisa. Daidda læt niekko, vaiko im dieđe, maid cælkasim. Gula, mu rakis vieljaçam, mon lokkim ikti evangeliu-mest min rakis Hærramek Jesus Kristus birra, moft son gillai, moft son vagjoli ædnam alde. Vissa don læk gullam dam birra?“

„Læm galle gullam dam birra“, vastedi Stepanië. „Mutto mi hæjos, diettemættom olbmuk æp mate lokkat.“

„No jo! Mon lokkim dam birra, moft son vagjoli ædnam alde — — Mon lokkim, atte son bodi Farisealaza lusa; mutto dat i dærvatam su. Mon lokkim aito ikti dam birra, rakis vieljaçam, ja mon jurdasim: „Moft galgga olmuš buoremus lakai gudnijattet dam rakis hærra Jesusa Kri-stusa? Jos dat dpatuvvasi munji nuftgo æra olbmuidi, atte son boaðaši mu lusa, moft mata-sim dalle su gudnijattet ollasi? Farisealaš i læk vuostaivalddam su sivvot.“ Dam jurdašedin oad-ðajim ja gullim jiena æuorvvomen mu nama ja savkkalæmen: „Vuorde muo; mon boaðam itten.“ Ja dat dpatuvvai 2 gærde. Vissa dat læ jalla, mutto mon duoðai vuordam min rakis hærramek.“

Stepanië oroi javotaga, jugai erit gummastes, ja Avdieie devdi fastain gumma.

„Juga fal dærvvuodad diti! Min rakis Hærra ani fuola erinoamaçet hæjos olbmui ou-dast. Son valdi mattajegjides min gaskast; si legje fiskarak ja barggo-olbmak nuftgo mi. „Gutte ječas aled, galgga vuoleduvvut“, celki son; „mutto gutte ječas vuoled, galgga aleduvvut.“

„Di goççebetet muo hærran“, celki son, „ja mon basam din julgid; gutte din gaskast aiggo læt stuores, son lekus din balvvalægje.“ „Dastgo“, celki son, „audogasak læk si, guðek læk vuoinast vaivašak; dastgo alme rika læ sin.“

Stepanië læi aibas vajaldattam tæjas; son

gulddali darkkelet, ja gadnjalak golgge vuolas su nierai mielde.

„Ikgo dato æmbo?“ celki Avdieie sudnji. Mutto Stepanie dagai ruossamærka, giti ja likkai bajas.

„Ædnag gito, Martin Avdieie“, celki son, „dainago don læk guossotam muo nu burist, ja dainago don læk galletam sikke sielo ja rubmasa.“

„I læk gittamus. Fina farga mu lutte. Mon læm alo ilost, go guttege fidna mu lutte“, celki Avdieie.

Stepanie manai, ja Avdieie barggagoði, mutto bargadedines son gæcai davja glase çaða, vuordededin Kristusa. Ja son aivefal jurdaš; dam ala, maid Bæste læi cækkam ja dakkam.

Glase çaða oini muttom aka boanda-skuovai siste. Son læi sudnji amas ja doalai mana giettagavastes; son bargai garvotet uccakažas buorebut buollaš diti; mutto sust legje dušsefal hæjos lincek dasa.

Ja Avdieie gulai mana eierromen ja ædne gæcælæmen jeđit dam.

Son ravasti uvsa ja tuorvoi:

„Boađe deiki, buore akaçam! Manne orok olggon dalvest? Boađe mu lanja sisa! Dabe satak buorebut dikšot manad.“

Akka imastalai sagga, mutto manai lanja sisa. „Boađe deiki“, celki vuoras sudnji. „Čokkan omman gurri ja njamat dam uccakaža!“

„Must i læk mikkege addet sudnji. Im mon læk borram çaða bæive.“

Avdieie bijai laibe ouddan ja litte, ravasti ommana, gost males duoldai, ja leikki mallasa littai ja bijai vilggis line bævde ala.

„Čokkan“, celki son, „ja bora, buorre akaçam. Mon galle væjam jeđit mana, dam boddo go don borak.“

Ja nu burist Avdieie doaimati ođđa bargos, atte manna farga heiti eierromest. Akka borai ja algi muittalet, gi son læi, ja gost son boði.

„Mon læm soaldata akka“, celki son; „8 mano dastouddal læk si viežžam mu boadnja, ja im mon læk gullam sust sagaid. Mon legjim biga;

mutto go mon ožžum mana, de æi si luottam muo šat gukkeb orrot. Mon læm borram buok, mi must læ, ja orom dal muttom vaibmolađes nisson lutte.“

Avdieie suki ja celki:

„Æigo dust læk buoreb biktasak?“

„Æi; mon læm ikti panttan bigjam mu ullolidnam 20 evre oudast.“

Akka valdi mana. Avdieie likkai bajas, ocai ja gavnai ovta boares gavte. „Valde dam“, celki son; „dat læ galle hægjo, mutto don matak giessat manad dam sisa.“

Gadnjalak botte aka cælmidi, ja son celki:

„Hærra varjalekus du, rakis ačaçam! Dat læ vissa son, gutte læ dolvvom muo du glase mæddel. Manna lifei farga galbmom jamas. Go mon vulggim, de læi bivval, mutto dal læ hirbmad buolaš. Min rakis ače læ addam dudnji dam buore jurddaga gæcæt glase çaða ja arkal-mastet mu bagjeli.“

Avdieie mogjusi:

„Vissa dat læ sust boattam“, celki son. Ja son muittali niegos, atte son læi gullam ovta jiena, atte Hærra læi loppedam sudnji su lusa boattet dam sæmma bæive.

„Buok vægja saddat“, celki akka, valdi gavte, giesai manas dam sisa ja giti Avdieie.

„Valde dam Jesusa nammi ja vieža ruoktot du linad“, celki Avdieie ja bijai 20 evre su gitti.

Akka ja Avdieie dagaiga ruossamærka, ja akka vulgi. Go Avdieie læi borram, de son barggagoði ja gæcai vissalet glase çaða. Ollok manne mæddel, ollok, gæid son dovdai, ollok, gæid son i dovddam.

Aito glase olgobælde tuozoi muttom boares akka, gutte vuvdi æbalmurjid. Su væddelittest æi læm sat æmbo ollo muorjek. Son guddi ovta sæka smakkoid, maid son gaddo mielde læi čokkim muttom barggosajest. Son læi dal sidi jotte-men. Go sækka læi lossad, de son datoi bigjat dam nubbe oalge ala. Go son læi dam dakkamen, de muttom bardne suoladi æbal ja aigoi batarussi mannat; mutto de akka dam fuobmasi, jorgeti ja doppi su cavgga. Son suppi erit su gapper ja gesi su dukest. Bardne eieroi, ja galg-

go belki. Avdieiē balkesti duojes lottai ja gaeai olgus.

„Im mon læk valddam maidege“, celki bardne. „Manne muo cabmak? Luoite muo!“

Avdieiē aigoi sodno ærotet. Son valdi barne gieða. „Luoite su, rakis akaçam! Adde sudnji andagassi Jesus nammi.“

„Mon galgam sudnji andagassi addet, nuft atte son dam galle muitta. Son galgga duomos oazot.“

Martin rokkadalai barne oudast.

„Luoite su, rakis, buorre akaçam! I son daga dam nubbe gærde. Luoite su Jesus nammi!“ Galggo luiti su, bardne aigoi bataret, mutto Avdieiē doalai su gidda.

„Rokkadala dal andagassi, ja ale daga dam nubbe gærde; mon oidnim, atte don dam valddik.“ Bardne eierostuvai ja rokkadalai andagassi.

„Dat læ riekta! Da læ æbal!“

Ja Martin valdi æbal væddelittest ja addi bardnai.

„Mon galgam dudnji makset, rakis akaçam.“

„Son ansaša nuft ollo risse, atte son muitta dam ovta vakko.“

„Dam lakai mi galle dubmip, akaçam; mutto Ibmelest læ æra duobmo. Jos son galgasi rissijuvvut dam æbal diti, maid galgga dalle Ibmel dakkat migjidi min suddoi diti?“

Akka javotuvai.

Ja Martin muittali værddadusa dam vaibmo-ladesmættom balvvalægje birra.

Sikke akka ja bardne gulddaleiga darkkelet.

„Ibmel goeōo min andagassi addet“, celki Avdieiē; „muđoi æp mi oazo andagassi addujume — mi berrip andagassi addet, erinoamaeet sigjidi, guđek æi dieđe, maid si dakkek.“

„Im mon dam biettal“, celki akka; „mutto læk mendo bahaniekkanak.“

„De mi boarrasak berrip dađe æmbo burid dakkat.“ „Dam mon maid dajam. Must læk læmas 7 mana; dal must læ duššefal okta nieidda.“ Ja akko muittali, moft son eli nieidas lutte, ja galle mana nieidast legje.

„Aito dai manai diti mon bargam. Mon arkalmastam dai rakis manai bagjeli. Si viekka-

lek mu oudald ja euvvuk: „Rakis akko, rakis akko!“ Ja boares akko njuorrani.

„Dat læi duššefal hilbbadvuotta. Hærra varjalekus du, barnaçam!“ celki akko.

Son aigoi valddet sæka oalgas ala, mutto de bođi barnas ja celki: „Adde munji dam, akko! Galle mon dam guoddam, must læ sæmma matke.“ Ja soai manaiga ovtast sagastallamen, ja Avdieiē baci ja gæçai sodno guvllui. Son manai ladnjasis; dal læi sevnjudam, ja son cakketi lampos ja rakadi ovta gabmaga garvesen — çabba duoje — de son eokki duogjenævvoides eoačkai, suopalasti latte, bijai lampo bævde ala ja valdi evangeliuma ildo alde erit.

Go son ravasti evangeliuma, de son muittai ievtas bæive niego, ja dallanaga su mielast oroi, dego olbmuklifæe stovost. Duođai olbmuk legje, mutto son i vægjam oaidnet, gæk legje. Jiedna savkkali su bælljai:

„Martin! Gula, Martin! Ikgo dovda muo?“

„Gi don læk?“ jærrali Avdieiē.

„Mon, mon“, vastedi jiedna.

„Stepaniē dat læi, gutte bođi loavkost erit. Son mogjusi sudnji ja de javkai.

„Dabe læm monge“, celki nubbe æra jiedna. Ja loavkost erit lođi akka oktan manaines. Akka mogjusi, ja manna mogjusi, ja goabbaçagak javkaiga.

„Ja dabe læm monge“, celki nubbe æra jiedna. Ja dat boares akko bođi ouddan oktan barnin, ja æbal læi ain su gieđast; goabbaçagak mogjuseiga ja javkaiga.

Ja Avdieiē dovđai ilo lieggadæmen vaimos. Son dagai ruossamærka, valdi brillaides ja logai evangeliuma siste:

„Mon legjim nælggomen, ja di addidek munji borrat; mon legjim goikkamen, ja di addidek munji jukkat; mon legjim amas, ja di valdidek muo lusadek. Maid di lepet dakkam okti dain mu uccemus vieljain, dam lepet di dakkam munji.“

Ja Avdieiē arvvedi, atte niekko i læm su bættam, atte Bæste dam bæive duođai læi boatam su lusa, atte son dat læi, gæn son læi vuostaivalddam.

Muttom romanlagas-dapatus
muittaluvvu ovta gavpugest Ungarn ædnamest.

Okta gæfhes lakkai garvvodam olmai goal-
koti muttom bæive ovta vieso uvsa ala, gost asai
muttom oktonas nisson. Olmai anoi viesost orrot
ija bagjel, maid nisson loppedi, go son arkke-
vuodain gæcai dam olbma lame bagjeli.

Ouddalgo dat gærjedægje bijai nokkat, anoi
son vieso æmeda vuorkkai valddet sust ovta ucca
gurpaca, maid nisson mielastes dagai.

Go dal dot amas olmai odi lossa nakkarid,
de algi nisson vaivvasuvvat dieđo-angervuodast,
oazom diti diettet, maid dam vuoras olbma
gurppe sistes doalla. Ja farga vuiti dieđo-anger-
vuotta su jurddagi bagjel, ja son njagai dokko,
gosa son læi vurkkim gurpe.

De čovdi son dam ravas ja oini, atte gurpe
sistdoallo læi obbarak ollo baperruđak. Daggara-
raš riggodaga oaidno cakketi su siste rievedam-
halo, ja son mærredi jurddagestes goddet dom
matke-olbma.

Go son dal læi goddebargo ollasuttam ja
galgai dam jabmam rubmasa eritdoalvvot, de ai-
cai son suorgganemin, maid son læi dakkam.

Dal æska dovdai son, atte dat goddujuvvum
olmai læi su ječas boadnja, gutte ollo jagid dast-
ouddal læi guođdam su ja læi mannam Amerikai,
occam varas likkobeivid, ja læi gavdnam daid
ja fastain daid massam jur aito dal, go son læi
daid gavdnam.

(„Avisen“ blađest valddujuvvum).

O. Th.

Skuvllijægje Lars Holgersen.

Go boares skuvllijægje, Asle, læi jabmam,
šaddai Lars Holgersen namatuvvut su maņest-
čuvvon dam doaimatussi; dastgo Lasse læi,
dieđak jo, hirbmad sikke lokkat ja čallet — dat
læi dat, maid son læi oappam papa sidast, dalle
go son oroi dast vækkebardnen.

Mutto gæca, okta dingga læi, maid son vuost
fertti dakkat, ouddalgo son oazoi dam doaima-
tusa, ja dat læi, atte son fertti ovta jage orrot
oapatusa vuolde oappaskuvlast.

Su ječas mielast dat gal oroi læme sudnji
darbaslašmættom; mutto bondek (gielda assek)
dattu dam nuft, ja Lasse fertti mannat dokko
oappat.

Eksamena son galle oazoi, daggaraža go son
oazoi; mutto buorre eksamen dat i galle læm.

Ja dat bođi gal vissa dast, atte dat bæg-
galmas „gramatika“, mi dobbe oapatuvvui, dam
son eisige i mattam rievtes lakkai oappat, ja i
dat vel gævvam buorebut rekeginage.

„Ja de legjim vel nuft gaigas (jalla), atte
fast nubbadassi alggim lokkagoattet geografgirje“,
celki Holgersen; „dam i galgase oktage dakkat
aito ouddalaš eksamena“, celki son. „Mon mui-
totaddim dam ođđasest vitta bæive ja ozzum karak-
ternummaren 5, ja jos mon lifeim muitotaddam
dam gutta bæive, de duođai lifeim ozzom karak-
ternummaren gutta.“

Mutto religiona (kristalaš oappogirji) harrai
galgai son ječas hui burist, dainago son læi dam
harrai bodnjai, celki son, bodnjai dego bæceruo-
tas.

Nuft jodi son dal birra gielda ja mæista-
rusai skuvllimbargoin; mutto olbmuk æi likom
sudnji, damditi go son læi bodnjai su sanidasas
ja boastosti daiguim; ja oppet bagjani naggo
ja soappamættomvuotta dobbe, gost son jodi.

Jagek golle. Ođđa aigek botte ja maida
ođđa gaibadusak. Dak birra, daloi mielde jotte
skuvlak heittujuvvujegje, ja visses skuvllabaikek
mæredduvvujegje.

Mutto Holgersen oroi danen sæmman, go
son juo lavige læt, ja su oapatæme-bargos bar-
gai son su boares harjanam vieros mielde ige
vuttivalddam eksamenid ige skuvllim harrai cui-
gudæme-čallagid.

Kristalaš oappo læi sikke dat vuostemus ja
maņemus gæeos bæive, ja de maņemusta vaida-
legje bondek dam harrai dam boares proavasi.
Mutto son oaiveldi, atte Holgersen læi, nuftgo
maida vuoiggad ja riehta læ, valddam dam aidna
darbaslaža oaivve-assen; damditi legje maida su
manak dak čæpemusak girkkoguolbest.

Holgersen ani su bagjeliguoddalegjides bo-
gustakkan ja addi sigjidi vel bilkkedam-sanidge.

„Gæ, duo boatta nulla“, celki son, go son muttom bæive gavnadi njælljasin sist; „duo vel okta — golbma — njællje nulla ige oktage verdogas nummar oudabælde? Na mi bai dast dalle sadda? Nulla bajascallujuvvu, ja nulla maida mæntan (vuorkkanummaren), hæ, hæ!“

Mutto de manne bondek skuvlladirektør lusa.

De læi giðakællai dalve. Bæiväs liggi sagga, ja muotta suddai viessodaki alde.

Holgarsena mosko-stobost gullui davalas hullam — bajemuš juokko manain lokke sin bibal-historia. Jes son eokkai ommanægast ja vuoladi suoppalrissid. Ribak ja baperbittak legje mietta guolbe, ja su katetar (skuvllimstuolo) guorast læi stuorra æacceladdo.

De goalkotuvvui uvsa ala.

„Goarŋo bagjel“, eurvvi skuvlla-oapatægje, ja manak nistetegje bokkusid.

Okta olmai boði sisa ja ravkai buore bæive. Holgarsen gobmerdi vastadussan, mutto dagai ain su suoppales.

„Aigušim mielastam dal oazžot gullat manaid“, celki olmai.

„Noa jo, jos fal anieak maidege suotas-vuoðaid dam harrai, de gula fal don, agja“, celki skuvlla-oapatægje; „lokket ain, di eivgak (manak)!“

Mutto i dat læm nuft addimest, — dat læi oapatamlakke, eksamenerijubme, maid olmai datoi gullat.

Holgarsen riemai dal javotaga gææastalla-goattet dam kroppi (olbmai).

„Gi be olbmaid dat don læk?“ celki son.

„Noa, dat læ skuvlladirektør.“

„Ja nu, ja nu — noa juo, okta dat galgga læt danenge.“

Son suppi dasto suoppala erit ja loaidasti skuvllim-katetares ala.

„Dat daidda læt religiona harrai, maid don vissa halidak gullat“, celki son ja bijai brillaides (ealbmeglasides) njunnai.

„Gitos, im dam gal; sagga ouddaleb uccanäs rekiga.“

Mutto cælke munji vuost“, celki skuvlla-

direktør, „manditi dast læk nuft ollo ribak guolbest?“

„I læk vieso akko suoppalastam.“

„Manne i?“

„I sust læm suoppal.“

„Na, gost læ buok dat æacce dasa boattam?“

„Duobbe bajeld“, celki Holgarsen. „Okta gæðge læ cuovkkanam dake alde“, celki son vela.

„Na, ikgoson don satase bigjat dasa oðða-gæðge?“

„Æi læk gæðgek.“

„Noa vissa don ožusik loanas ovta gæðgedu granninad.“

„Æi dak dato munji lonit maidege.“

Skuvlladirektør barddeli oaive ja anoi dal oazžot gullat manaid, jos dak ouddamærka diti lifæ æapek metermitto oaivvelid diettet.

„Noa, lifæigo dat obba gææamestge manain“, celki Holgarsen; „im mon læk vel jesge rievtoi dovdos daidi.“

Son ruokastalai dal bæljeduoges ja savai jeëas dokko, gost bipparak de saddek.

Asse gal i damditi buorranam, mutto daðe æambo vaddani, dastgo dal datoi skuvlladirektør maida manaid gææaluvvut geografast ja nuft ain.

„Don Oula Peter boadak dal vazzet karta lusa.“

Ja Oula Peter vazasiŋgoði dokko guvllui, mutto i gal jottelet; dastgo barnas i læm goassege ouddal læmas karta lutte.

„Noa, oainakgo don dal maidege dobbe?“

Oula Peter i jienadam maidege. Buok dat saddagoði sudnji dal birrajorbasen.

„Matakgo gavdnat London gavpuga, barna-æam?“

Mutto dat læi sæmma vaddolas Oula Petari gv ovta ealmetes boares akkoi gavdnat goarrom-nalo avjeguorme siste.

Dal galgai maida Holgarsen jes riebmatvækken. Son sikkoi brillaides ja riemai occa-goattet ja guovllagoattet ovta rika mielde bajas ja nubbe mielde vuolas eaða buok mailme-osi; mutto i saddam manenge. „I obba euožoge London gavpug dam karta alde“, celki son javotes ædde-

mielain ja guovlai skuvlladirektør ala bajabæle
brillaravdai.

„Ja mon almaken oainam dam dabe dam
rajest“, celki skuvlladirektør.

Manak goejuvvujegje olgus, ja skuvlladi-
rektør garai Holgersen ala; Holgersen gæe-
æali dal galle njalmostet vuostai nuft ollo, go son
biidi; mutto dam lavllaga loappagææe saddai al-
maken dam lakkai, atte son fertti occat æro erit
skuvllimbargost, ja dat i obba læmge ila arrad.

„Mutto son (skuvlladirektør) læi aito galg-
gat muo gææalet religiona birra“, celki Lars Hol-
gersen, ja gobmerdemin eolggadi son doarras rasta
guolbe eolga mannat.

O. Th.

Lavla Polykarp birra,
gutte eli dam vuostas eotte-jage siste Kristus
riegadæme mannel ja læi okta kristalaš girko
bismain Smyrna gavpugest Ueca-Asiaeast. Son
galgga læt sarnodam apostal Johannesain.

1. Son læi dat boares baiman,
gi ælo goceti
ja eurggis vuovtaid guddi
ovcelok jagidi.
2. Su osko læi nuft nanos,
moft bavte diideak;
— ja doaivo sist son eli
nuftg' smavva loddæak.
3. Su rakisvuott' læi stuorab
go abe vidodak,
ja buttesvuodain dievva
deg' golgge agjagak.
4. Su sardnom læi nuftg' jokka,
mi ædnam laktada,
att' gilvvet dasa oažžo,
vai saddoid saddada.
5. Su namma ælemgirjai
læ eallum almidi;
— su namna: „dat læ s a d d o“
buok ædnam gielaidi.

6. Son dola eada fertti
su oskos duodastet;
dal engel-joavko særvest
son oažžo vuoinastet.

7. Æi gieđak sust læm eadnum
æig' vela juolgekge;
son gasko dola sarnoi
ja læi hui roakkadge.

8. Son gieđaid okti bijai
ja giti Ibmeles,
gi gæra sudnji addi
dal jukkat Bestines.

9. Dam njuokeamdolast saddai
su kruonno euvvggelæb;
— aiv' Stefan martyrkrusonno
læi vela sælggadæb.

10. Son læi dal vel dat baiman,
gi olbmuid oapati
apostal-oapo mielde,
go sarnoi olbmuidi.

11. Mutt' gudnehallo stuores
læi olbmuid sægotam;
damlagas gudnehalo —
o javkkad, Ibmelam!

12. Son læi gal buorre baiman,
— var' æmbo daggarak,
gæk Hærra sist aiv' ellek,
æig' sæste hægasek.

O. Th.

Lavla muorravuovde birra.

1. Man havske gæsseg læ vazaset
ja lastameci sist ælaset!
Mon bæivaš suodnjar de guoddelam
ja havskes mielain dobb' orodam.
2. Dobb' lodde gulam mon civkkemen
ja bæse oainam su dakkamen;
son rasin bargga dam rakadet,
— ig' hærvvasæbbuin dam lonotet.

3. Dobb' aibmo læ gal hui dærvaslas ja lasta-hagja nuft hærvaslas; josjoge muorak læk boarrasak, dai lastak goitge læk ođđasak.
4. Ja muorai vægjelis ruottasak, dak ædnam siste dal suorgagek; dak njammek ædnama laktasest ja muora gattijek goikkamest.
5. Mutt' sevdnjis dalvve su eoaskemin, dat lastaid javkkada gæsacín; goit giđđa boatta fast Ibmelest ja muoraid garvota ođđasest.
6. Jos buokrak ædnam ald dušsašge, i sivdnedægje goit eisege; son lastaid, lidid ain šaddada ja daiguim ædnama garvota.

O. Th.

 Smavva jurddagak.

Son, gutte doaivoin vuordda, son i galga hæppada joksat.

Mađe æmbo vuostegieđagævad du dæivved, dađe æmbo darbaslas dat læ dudnji, rokkadusain oažžot gierddavašvuođa.

Mađe æmbo du vasalažak du vaivvedek, dađe davjabut darbasak don rokkadallat šad rok-kusa A e e m i n rokkadusast.

Go likko du euvvo, de rokkadala maida, atte vuollegasvuođa miellalakke lifei du mielde.

Ale vajaldatte, atte juokke bæive, maina ællemaigad don joatkak, de maida dai sæmma beiviguim don dam oanedak.

O. Th.

Jođededin Samigaskast mon læm muttomin gavdnam bævde alde Daro-avisaid, sikke davalas avisaid ja govvalađid ja kristalas blađid. Læk daggar Samek, gæin læ diettoigoikko, gæk hali-dek oaidnet viddaset sikke ædnam mietta ja alme guvllui.

Mon aigom dal namatet moadde buore blađe.

„Signal“ — algo rajest mærrajotte-olbmai blađe, mutto bukta dal ollo æabba muittalusaid ja ođđasid buok mailme guovloin. Dast læk ollo govak; dat boatta 1 gærde vakkost ja maksa 4 kruvna jagest.

„Illustreret Familieblad“ boatta 1 gærde vakkost; juokke nummarest læk 3 stuora gova ja buorek muittalusak; dat maksa 5 kruvna jagest.

„Missionselskabets børneblad“ boatta 2 gærde manost; 2 gova juokke nummarest; dat muittala erinoamačet mišson birra, maksa dušsefal 1 kruvna jagest. Juokke doalle oažžo nuvta æabba juovlagirje. Dast læk juo 16000 doalle.

Læk dieđostge vela ollo blađek: „Familiejournal“, „Frem“ j. n. v. Mutto halbemusak ja æabbamusak læk mu gaddo mielde dak golmas.

Buokak mattek dinggujuvvut juokke poastarappe lutte.

 Ođđasak.

Amerikanalas president Mak Kinley læ aito dal goddujuvvum. Okta bahamielalas olmuš læ bæcam su ala 2 gærde ja dæivvam nu burist, atte son moadde bæive gæčest jami.

Ollo gerdid min beivin læk gonagaslas personak goddujuvvum. Olmušgoddi doaivvo læ, at frigjavuotta ja likko galgga boattet, go ædnama vægalazak eritvalddujek. Mutto dat læ boasto gaddo; mi diettep, atte i buorre šadda baha gilvvagest, likko i šadda olmušgoddemest; dam, maid olmuš gilvva, dam galgga son maidai lagjit.

„Sami Usteb“ matta dinggujuvvut juokke poastarappe bokte, go jakkodagast maksujuvvu 80 evre. Dat boatta ovta gærde juokke manost.

Prenteduvvum Tromsapoasta
prentedam-viesost.